

24.6.15

לכבוד
גבי מירי שחף לוי
מנהלת "כיתות רוקדות" ישראל

הנדון: תכנית "כיתות רוקדות" ישראל

ברצוני להביע את הערכתי על הובלת התכנית "כיתות רוקדות" שהתקיימה בבית הספר בשנה"ל תשע"ה.

התכנית פעלה במשך 4 חודשים (מרץ - יוני 2015) כאשר לאחר שיעורים ספורים ניתן היה להבחין בבירור כי מדובר בתכנית אשר חוצה את גבולות המקום והזמן ואשר מכוונת בהכרח ובמדויק להקניית כלים ומיומנויות לחיים! אציין כי השפעתה של התכנית באה לידי ביטוי בהיבטים שונים ומגוונים: האישי, הבינאישי, החברתי והערכי.

התלמידים התוודעו להכרת גבולות הגוף והמרחב, שליטה בתנועה, הקשבה לקצב של העצמי ושל האחר, גבולות השיח הבלתי מילולי (מוזיקלי-תנועתי), יצירת הרמוניה מתוך התחשבות והקשבה לצרכי האחר, בניית בסיס לדיאלוג מתוך הסכמה, הבנה וויתור, כבוד לסדר ולארגון, פיתוח הסבלנות והסובלנות כלפי הזולת, קבלה וכבוד הדדי והכרת האחר והשונה.

כל אלה יחד הביאו להעלאת המודעות העצמית של התלמידים כלפי עצמם והסביבה, פיתחו את תחושת הקירבה והשייכות, הביאו להעלאת הביטחון העצמי ובכך השפיעו על התקשורת הבינאישית בין התלמידים ועם כך גם על האקלים הכיתתי.

הברית שנוצרה בין המדריכה, המחנכות והתלמידים, השפיעה על קידום יחסי הקירבה בין המחנכות לתלמידים שכן התאפשר מרחב היכרות שונה ואחר מזה המקובל במסגרת של למידה בעלת אופי פורמלי: למשל, כיצד חוויה שבה מחנכת רוקדת יחד עם תלמיד/ה מעצבת ומכווננת את הקשר והדיאלוג ביניהם!?

כמו כן שימשה מסגרת זו להתבוננות ולמידה של המחנכות (כצופות מהצד) על מערכות היחסים ואופי התקשורת בין התלמידים; המורה נחשפה לאינטראקציות שונות ואחרות מאלה המוכרות והרווחות במהלך השיעורים הפורמליים.

לסיכום, אין לי אלא להתפעל ולהתרגש מהתכנית שכל מה שיכתב עליה לא יוכל להקיף ולהכיל את השפעותיה הרבות והמגוונות על פיתוח החשיבה, חיזוק תחושת הביטחון ופיתוח המסוגלות והמודעות של התלמידים שכן היא מתרחשת בהווה אך רובה ככולה מכווננת לעתיד!

בהערכה רבה,

סמדר מורס
מנהלת בית הספר